

[Alfred Jensen.]

fuldt så klart som før, at adskillige medborgere, som har ydet deres bidrag til samfundet som helhed og til kommunen, er i den situation, at hvis de ønsker at deltage i valgene, må de bede om at blive sat i skat. Det forekommer os urimeligt at stille det op, som om denne gruppe medborgere ikke har gjort deres pligt overfor den kommune og det samfund, de lever i.

Det forekommer mig endvidere forkert, at man giver det udseende af, at det blot er et spørgsmål om betaling af skat til kommunen; det er jo en kendsgerning, at adskillige af de udgifter, samfundet afholder, indgår i form af indirekte skatter, ikke alene de indirekte skatter, som købstadkommunerne opkræver, men også de indirekte skatter, som staten opkræver. Man kommer ikke uden om, at adskillige af de beløb, der indkasseres i indirekte skatter, administreres af kommunerne. Derfor er der intet hold i afvisningen af ønsket om, at skattebetalingskravet slettes i den kommunale valglov.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på den uretfærdighed, der er ved opretholdelse af skattebetalingskravet, idet de små og mellemstore indkomsters skattebyrde er steget. Det er vel muligt, at der er adskillige, der ikke betaler deres skat rettidigt, men mange af dem, der berøves den kommunale valgret i henhold til denne bestemmelse, må betale deres skat alligevel, selvom det sker for sent. I adskillige tilfælde er det rimeligt, at man påtaler et sådant sløseri, men jeg kender også mange tilfælde, hvor det ikke skyldes uvillighed hos skatteyderen, når skatten ikke falder på de rigtige tidspunkter. En person, der skal betale en stor skat, vil, hvis han kommer ud for sygdom eller arbejdsløshed selv af kortere varighed, være sådan stillet, at han meget vanskeligt kan betale skatten rettidigt. Jeg ved meget vel, at man kan søge om eftergivelse, men jeg ved også, at det er de færreste, der benytter sig af denne adgang, og i masser af tilfælde, hvor det bliver forsøgt, er det, der gives i afslag, så lidt, at det dog ikke sætter skatteyderen i stand til at betale rettidigt. Dette taget i betragtning finder jeg det urimeligt at opretholde påstanden om, at pligt og ansvar, eller ret, om man vil, skal følges ad. Vi anbefaler, at

man samler sig om en løsning, der går ud på, at skattebetalingskravet fuldstændig slettes af denne lov.

Hvad der gælder for skattebetalingskravet, gælder også i nogen grad bopælskravet. Det rammer vel ikke så hårdt som skattebetalingskravet, men det er jo alligevel den dårligst stillede del af befolkningen, som det mest går ud over. Mange er af erhvervsmæssige grunde tvunget til at skifte bopæl, og derved berøves de i visse tilfælde muligheden for at kunne stemme ved kommunevalgene, og det forekommer mig, at den sammenligning, som det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen forsøgte at opstille mellem en kommune og en organisation, er fuldkommen urimelig; den skatteborger, der må flytte fra en kommune til en anden, kommer så sandelig til at betale sit kontingent fremover uden at have mulighed for at øve indflydelse på, hvorledes dette kontingent administreres og anvendes i en 4-årig periode, og derfor er efter min mening også opholdsbestemmelsen urimelig. Det, som socialdemokratiet stillede forslag om i 1945, at man fuldstændig gik bort fra opholdsbestemmelsen, er det eneste rigtige, og det ser noget ejendommeligt ud, at partiet nu, da det har regeringen, ikke møder frem med nøjagtig det samme forslag, som blev stillet i 1945 om, at skæringsdagen for valglisternes udarbejdelse blev den 1. februar, og at der blev oprettet tilflytterlister. Det skyldes måske, at socialdemokratiet dengang var i opposition, og nu sidder det i regeringen. Jeg kan da ikke tro, at det skyldes hensynet til at få loven ændret, som man forslog i sin tid, for hvis det var det, man ønskede, er chancen herfor dog størst, hvis man lægger forslaget her på folketingets bord.

Udover disse to bestemmelser mener jeg også, der er anledning til at omtale en bestemmelse, der har indflydelse på adgangen til at stemme ved valgene. Det er bestemmelsen om kommunehjælp, der i adskillige tilfælde betyder, at vælgere mister valgret og valgbarhed. Der blev i sommer givet, har jeg vel lov til at sige, amnesti i en hel del tilfælde; det vil vel løbe op til 10 000—15 000 medborgere, der fik valgret, skønt de havde modtaget kommunehjælp med retsvirkning. At de ikke kom til at nyde godt af denne ret, ved enhver. Det skyldtes, at